

[Forsvarsministeren.]

Vi er altsaa parate til Forhandling, men vi er ogsaa parate til Kamp. Denne Sag har Vælgerne paalagt os at gennemføre paa en anden Maade end den, hvorpaa man gennemførte Ordningen af 1922, og de har gjort det paa en saadan Maade, at det, naar vi kræver Respekt for Valgdagen, maa vinde Ørenlyd ogsaa indenfor Venstres Rækker. Men vi er ogsaa parate til Kamp.

Venstre og de Konservative kan i Dag standse dette Lovforslag, sylte det i Landstinget, stemme det ned og derefter fortsætte med den Flaade, vi har, den til alle Kampopgaver ubrugelige Flaade, der Aar for Aar bliver ringere og ringere. De kan gøre det, men i 1932 skal vi have Landstingsvalg i Halvdelen af Landets Kredse, medens de 19 landstingsvalgte ikke røres. Det er jo muligt — jeg skal ikke agere Spaamand —, at man kan bevare sin Magtstilling i Landstinget, de to Mandater, man har, som giver de fire Stemmers Majoritet, men i 1933 kommer der en Betingelse for Landstingets Opløsning paa Grundlag af dette Forslag — i 1933.

Jeg beder ærede Medlemmer læse Valgtallene fra sidste Folketingsvalg og fra Landstingsvalgene i September Maaned i Fjor og for 4 Aar siden; man behøver ikke at være en stor Regnekunstner for at se, at den Dag, Opløsningen finder Sted i 1933, skal der ske en umaadelig Forskydning, om ikke vi kan lovgive saadan, at vi trods det, som Venstre sagde: Udenom Venstre kommer I ikke, dog kan komme det; det kan vi i 1933, hvor vi ikke behøver at spørge hverken Konservative eller Venstre.

Jeg tror, Vælgerne da vil forstaa, hvorledes det er. De Konservative kan ikke have undgaaet ved sidste Valg at have forstaaet, hvorledes det, der tidligere var Danmarks Livssag, Forsvarsvillien, navnlig blandt de Konservative, i den Grad var hensyngnet, at det ikke var muligt at vække de Konservative til nogen Art af Begejstring, naar Talen var om Militærspørgsmaalet, takket være den Maade, hvorpaa de havde sat det til Side, fordi de skulde have gennemført den Formueskat, som Finansministeren lige gjorde Rede for. Det var jo nemlig det, der var Hensigten at naa, og det naaede man, og saa fik Militærspørgsmaalet gaa, som det kunde.

Men skulde de Konservative og Venstre sejre i 1933 — vi kan jo tage den Mulighed med, at de sejrer — og saa kom og sagde: Nu vil vi have en Ordning,

hvorefter vi kan løse Kampopgaver, saa maa man komme til Vælgerne og sige: Vi er nødt til at bruge een Gang for alle mellem 30 og 40 Mill. Kr. for at faa en brugbar Flaade, og derefter skal vi have Budgettet forhøjet til 6—7 Mill. Kr. aarlig for at bevare denne Flaade. Det bliver det Grundlag, hvorpaa man maa gaa til Valg i 1933, med en Flaade, der er fuldkommen hensuldret, ikke fordi vi har villet det, men fordi man har benyttet sin Magt til at holde paa det bestaaende.

Det er Stillingen. Hvis Højre og Venstre fastholder Modstanden mod den foreslaaede Ordning, vil der hvert Aar bruges 26 Mill. Kr. mere end efter vort Forslag til en Ordning, man selv erkender er ubrugelig, er umulig og ikke lader sig opretholde. Vi skal altsaa hvert Aar bruge 26 Mill. Kr. mere end efter vort Forslag, det vil sige, at man i hver af Aarets Dage skal bruge 70 000 Kr. mere til en Ordning, man selv erkender er umulig og ubrugelig. Det er det, vi har arvet fra Forgængerne, det er Stillingen, som den ligger i Dag, saadan som vore Forgængere ved at lave Konflikt og Valg i Foraaret lagde den over i vore Hænder.

Vi mener — jeg slutter som jeg begyndte —, at med den Ordning, vi foreslaar her, er vi i Stand til at opfylde alle de Forpligtelser, vi har i Kraft af, at vi har tiltraadt Haagerkonventionerne, i Kraft af, at vi har indmeldt os i Folkenes Forbund. Vilde man mene fra anden Side, at vi har større Forpligtelser, skal man vide — det kan man ikke komme bort fra —, at vi i alt Fald i Dag ikke er i Stand til at opfylde Forpligtelser af den Art, man har opstillet fra anden Side, til Trods for, at de to Partier, der kalder sig forsvarsvenlige, lige siden 1922 har raadet for, hvad der skulde bruges til Militærordningen, og har skabt den Situation, der her er tilvejebragt.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale det Lovforslag, der her er fremsat, til det høje Tings Velvillie, idet jeg nærer det bedste Haab om, at det skal lykkes at faa det gennemført, muligt i Forhandling med andre, og at vi under alle Omstændigheder skal faa Lovforslaget ud til Folkeafstemning. Jeg anbefaler det til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.